

2023.04.09. Húsvét vasárnap...

Köszöntés: Jell,17-18a Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő rám tette jobbját, és így szólt: Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké

Olvasmány: Mk 16, 1-8: 1 Amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, Jakab anyja, valamint Salomé illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék Jézus holttestét. 2 A hét első napján, korán reggel, napkeltekor elmentek a sírbolthoz, 3 és így beszélgettek egymás között: Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról? 4 Amint felnéztek, látták, hogy a kő el van hengerítve, pedig igen nagy volt. 5 És amikor bementek a sírboltba, látták, hogy egy fehér ruhába öltözött ifjú ül jobb felől, és megrettentek. 6 De az így szólt hozzájuk: Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették. 7 De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek. 8 Kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert remegés és rémület fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.

Alapige: 1. Kor 15, 1-11 1 Esetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. 2 Általa üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdetem is nektek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké. 3 Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam: hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, Ézs 53,5-12 4 eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint, Zsolt 16,8-10; ApCsel 2,24-32 5 és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. 6 Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. 7 Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. 8 Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is. 9 Mert én a legkisebb vagyok az apostolok között, aki arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem Isten egyházát. Ef 3,8; 1Tim 1,15-16 10 De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. 11 Azért akár én, akár ők: így prédikálunk, és így lettetek hívőkké.

Ünneplő gyülekezet!

Pál apostol egyengetni próbálja a korinthusi gyülekezetet. Az első században vagyunk. Nincs még egyházszervezet, nincsen püspökség, sem hatalmas tömegek és statisztikák, nincsenek még nagy templomok sem ahol jubileumot ünnepelünk. Sok helyen rejtve él a keresztyénség, s alulról szerveződik minden.

Kis közösségek alakulnak szerte szét a földközi tenger medencéjében, olyanok, ahol Krisztusról beszélnek meg az Ő nagy tetteiről, a haláláról és a feltámadásáról. Pál apostol is ebbe kapaszkodik bele. A keresztyénség egyik alapjába, amit nem tudunk megkerülni mi sem, ma sem.

S egy nagyon érdekes mozzanat ez. Hiszen nemcsak a Jézust földi munkássága alatt követő tanítványok vannak itt előhozva, akik találkoztak a Feltámadottal, meg aki megjelenik az 500-nak, hanem Pál apostol személyes élményét is elmondja.

„Nekem is megjelent, mint torzszülöttnek” (ektróma a görögben) Pál apostol, mint torzszülött? Meglepő. Hogy egy ilyen fogalmat találunk, de hát, ha megnézzük közelebbről, akkor Pál nem volt korábban tanítvány, sőt üldözte az egyházat, egészen a damaszkuszi útig ahogyan azt olvassuk róla. S mégis. Megváltozik az élete, elkötelezi magát a Krisztus követésben, s aktívan alakítja aztán a keresztyénség sorsát, hiszen amit és ahogyan tanít az meghatározó lesz a későbbiekben is. Pl. a nagy hitvitáknál. De természetesen, amikor Pálra nézünk, akkor nemcsak rá tekintünk, hanem próbálunk Istenre is tekinteni rajta keresztül. Hogy Pál apostol eszköz Isten kezében.

Persze Pál magát a legkisebbnek nevezi s nem felejt el a múltját. Nem tesz úgy, mintha nem tett volna rosszat vagy bajt az egyháznak. Mintha nem üldözte volna nagyon keményen a Krisztus hívőket. Éppen ezért a torzszülött, mint szó egyfajta kép és hasonlat.

De használjuk akkor mi is most. Egy torzszülött, mint Isten eszköze. Nem valaki tökéletes, nem egy címlapfotó, vagy egy insta sztori, nem valami műgonddal mesterkélte kép, hanem éppen ellenkezőleg. Valaki, akinek nagyon nehéz múltja van.

Sok teherrel és bajjal. Talán furcsa lehet de Isten választhat olyan utakat és olyan eszközöket és olyan embereket is, amikre és akikre mi nem is gondolnánk. Hiszen tele van az egyháztörténet olyan emberekkel, akik nem voltak mintaképek, meg olyanokkal, akik nem voltak a kor éppen akkori kirakat emberei, de mégis Isten eszközei lehettek és szolgálhatták az Ő útját. Istennek lehetnek ilyen eszközei. Akár éppen minket is használhat ilyen eszközökként. Hogy mi azt gondoljuk, hogy hát mi nem vagyunk tökéletesek, meg hogy ugyan már, pont én aki ilyen meg olyan súlyokat cipelek magammal?

Pál sem volt egy tökéletes ember. S éppen ez az, ami megrendítő. A feltámadás ünnepén meg pláne. Hogy az emberi élet változhat. Pál itt pont azt hangsúlyozza, hogy Isten kegyelme, a Feltámadott Krisztus neki tudott új utat adni, hogy ő azáltal lett azzá, aki. S nemcsak ő, hanem más apostolok is.

Ma mikor a feltámadást ünnepeljük, akkor talán feltehetjük magunknak a kérdést, hogy mennyi minden van, amit kaptunk, ami egyébként Isten kegyelme? Akár képességek, akár lehetőségek, akár élethelyzetek, amelyeket megértettünk vagy lassan megértünk.

Mennyi minden volt és van, ami kegyelem által jelen van az életünkben és többé tett és tesz minket. Még akkor is hogyha néha nem tartjuk magunkat nagyra, amikor nem tartjuk magunkat jónak, vagy egyenesen a hibáink, bajaink és tévedéseink jönnek elő.

Mert ha most Pálra nézünk, akkor azt látjuk, hogy hirdeti a feltámadást Korinthusban is, úgy hogy látja magát és azt amilyen volt, de az alapján amit tesz, s amit más apostolok is cselekednek, az alapján épül a gyülekezet hite.

Azaz levonhatjuk azt a következtetést, hogy Krisztus feltámadása hatott és hat. Én azt merem mondani, hogy még most is. Hatott az első században, hiszen létre jönnek a gyülekezetek. Hatott később is, hiszen minden viszontagság, minden hiba, minden rossz lépés és világegés ellenére létezik még mindig az egyház, s még mindig rátalálnak az emberek Istennek arra a kegyelmére, ami nemcsak Pált hanem szerintem manapság sokunkat is megmozgat.

Hála érte Istennek. S hála érte, hogy mi is lehetünk eszközök az Örök kezében, rádöbbenhetünk arra, hogy miként tehetünk az Ő ügyéért, hogy milyen módon kezdhetünk magunkkal valamit ebben a világban, még akkor is, hogyha a múltunk nem makulátlan, s nem mindig olyasmi, amit szívesen felemlégetünk és amire szívesen visszaemlékezünk.

Hiszen mind vétünk hibákat, mind követünk el butaságokat, sőt néha még olyasmit is amire később se nagyon, vagy csak alig találunk magyarázatot. A feltámadott Krisztus azonban nekünk is adni akarja a kegyelmét. Krisztus értünk is feltámadt. Értem s érted egyaránt. Ne felejtjük ezt el. Ámen.

Áldás: Miért keresitek a holtak között az élő? 6 Nincsen itt, hanem feltámadt. Lk24,6

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László